

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Skaf mig en Kæreste (Lau Lauritzen Sr., DK, 1921)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1829 (pdf: p. 2–16)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

de man er i holdende!

Arne Brøderom

Brants allé 18.

Barc man er i skolestu!

Lyst. p. 2 i 1. sk.

Personer:

Felix.

En kón Jembuvske.

En tilslótt Dame.

En Skopetrice.

1.

Tidst: Felix var altid i helleg i Karlighed.

Felix' Varelse. Den unge mand har ingen No til sit Arbejde. Han sidder ved sit Skrivebord og vil gerne være flittig, men hvad Hjerte smitter Tankerne til hans søde lille Jentebørstke, som for Tiden hypnotiserer hans ivrige Hjerte og trækker hans Blikke fra Bøgerne.

2.

Varelse hos den lille Jentebørstke. Når sidder og ser ud af Vinduet, men skjult af Jalousier. Når titter nu og da spænd gennem Jalousier over til den forelskede unge mand's vinduer og smiler tilfreds og købt. En ældre Herre, iført Hat og Overstøj, kommer ind for at sige Farvel til hende. Han kysser hende paa Panden og gaar. Og nærer er han inde af Døren, for hun rejser sig og stiller sig op ved Vinduet.

3.

Samme som 1. Felix (ved Skrivebordet) gaar endelig Gic paa hende, rejser sig, iler til Vinduet og vinker ivrigt.

4.

Jentebørstkens Vindue. (set udefra)
Når smiler forsket købt tilbage.

5.

Samme som 1. Felix kan ikke ved

lange hold. Denne Tilstand er. Man er paa en gang inde af
sig selv af Henrykholde over, at han besvarer hans Tilnav-
melser, og fortrivlet over, at han ikke kan komme i nær-
mere Forbindelse med hende. Man spørger hende ved Vindst
i Tegnsprog, om han dog ikke maa komme over til hende.
6.

Samme som 4. Min rygte bestemte
og energiske og forskrækkede paa Morst.
7.

Samme som 1. Men Felix vil ikke
lade sig nøje hermed. Man er udfordret. Og vi sætter
ham sig ved Skrivebordet og skriver hastigt en lille Brev
til hende. Da han er færdig, læser han den igennem.

Tekst: Skønne Bekendte! Jeg kan ikke længere
hold- opstanden imellem os er. Lad mig dog besøge Dem!
Kar er barmhjertig! Deres forelskede Felix.
8.

Samme som 2. Jentebroderen sætter
foran Spejlet paa sin Blise og ser Maar og gaar atter til
vindst.

9.

Samme som 1. Man ligger Brevet,
kaldes paa sin Kærligheds Datter og viser hende fra Vindst.
hvor hun skal gaa hen med Brevet og paa Svare tilbage.
Digen gaar.

10.

Trappengang. Den lille Pige kommer op ad Trappen med Brevet i Haanden. Paa en Dørplate staar Lev: natzen. Der ringer hien paa. Og Jentocousken blikker op, modtager Brevet og læser det, slaar Mundterne sammen af Forfærdelse og iler ind i

11

Dagligetimen, hvor hien sætter sig til at skrive. Da hien er færdig, skrynter hien sig ind.

12.

Samme som 10. Den lille Pige gaar Brevet og løber ned ad Trappen.

13.

Felix' Varelse. Felix gaar indtaalmos: sigt op og ned over Julest, da hien kommer ind og overruks: her hien Jentocouskens Svær. Man læser det:

Tekst: For alt i Verden - kom ikke herover! Pas paa den Jamle!

14.

Jentocouskens Varelse. Hien afventer ved Vinduet spænd Resultatet.

15.

Samme som 13. Urgertlig krammer hien Papiret sammen og jager Pigen ind. Man tager trodsigt og beslutsomt sit Tøj paa og gaar.

16.

Kontor. Den ældre Herre sidder og skriver ved et Skrivebord.

Tekst: Katten er inde, og musene spiller paa Bordet.

17.

Trappegang. Felix kommer listende op ad Trappen og stöder sig paa vægpladen, hvorpaa der staar: naalen. Han beslutter at belejre hende og ratter sig paa Trappen op til den næste Etage.

18.

Indvi. Jentebørnen er ved at tage sit Brødtøj paa og gaar ind af Døren med en Taske i Haanden.

19.

Lamme som 17. Da hun kommer ind, rejser Felix sig og tager smilende sin Hat af. Hun er ved at sykke i Julest, da hun ser ham, men tager sig sammen, smiler købt til ham og iler forbi ham ned ad Trapperne. Felix skynter sig efter hende.

20.

Jule. Jentebørnen spadserer hastigt gennem Nillest og Felix en halv Snes Skridt efter hende.

21.

En anden Jule. Hun standser ved et Bistikerindstik, hvor hun benytter Lejligheden til at titte tilbage. Da hun ser Felix komme anstigende, skynter hun

sig videre.

22.

En trede Gade. Min smutter ind at en Julebør, idet han i Farten ser ham komme halente efter sig. Paa Skide i vinduerne staar: Kontor.

23.

Kontor: Den alde Herre sidder ved sit Skrivebord og giver en Bydning Besked, Sa "Jentoverken" hastigt trækker ind. Man kigger uroligt karligt hentes Uhaant, men han er meget fravarende, gaar til vinduet og kigger ind. Den alde Herre ser forbaerd efter hente og siger:

Tehst: Jeg synes, Tu ser saa ophidst ind, lille Amalie.

24.

Samme som 22. Felix lister forsigtigt ind at Julebøren.

25.

Samme som 23. Jentoverken søger at tale som ingenting og gaar fra vinduet hen til den alde Herre, som giver Bydningen en sidste Besked. Denne gaar.

26.

Trappegang udenfor Kontorst. Felix møder Bydningen paa Trappen og spørger ham, om der er gaet en ung Dame ind paa Kontorst. Bydningen svarer ja og gaar, hvorpaa Felix giver sig til at kigge gennem Vaglehullet.

27.

Samme som 23. Den ældre Herre op:
siger, at Drengen har forsendt et par nogle Papirer med. Man
siger til "Jentebroderen", som staar i Værelsen af Vindst:

Takst: Kald paa Drengen! Man hedder Felix. Man glænt-
Papirerne, den Herre.

28.

Samme som 27. Jentebroderen aabner
hvert Vindst og ser sig om og kalder derpaa: Felix! Den
ældre Herre løber til Døren.

29.

Trappegangen indenfor Kontoret. Felix,
der stadig kigger ind gennem Vægskællert, hører med dybtind
Bemærke, at der bliver raadt Felix. Pludselig aabnes Døren
af den ældre Herre, som raader: Felix! Vor Felix falder
den forbausede ældre Herre om Halsen, og de tømmer hoved-
kædet ind i Kontoret.

30.

Samme som 27. Jentebroderen løber
værelsesgangen ind i et tilstøttende Værelse. Den ældre Herre
befrier sig for Felix' Arme, men Felix griber hans Haand
og indtrykter:

Takst: Tak, mine Svigerfar! Jeg har længe elsket
deres Datter.

31.

Samme som 27. Den alde Klere stübes
og bliver derpaa besat af et glödelik Næveri, griber Felix
i Skuldrene og rister ham, idet han raaber:

Text: Wjovskammeret Fjols! Den Dame De rober
at tale om, er min Kone!

32.

Trappgangen. Kontorförren äabnes, og
den alde Klere sætter meget indlidt Felix indenfor. Denne
syndes indmattet sammen.

Text: Saa indelidig var Felix altid i Karlighed.

33.

Park. Paa en Bank sidder en Dame
af en ungdommelig Figur. Hun har Sløv for Ansigt.
Banken er omgivet af Niske. Fra Baggrunden af Hilledet
kommer Felix langsomt og skolestøst slentrende. med
Tilfredshed oplæser han den enkelte Dame og faar atter
Trang til at gøre sine Noser grønne.

34.

Danken i Vorbilledet. Da Felix
nærmer sig, gör Damen en kort Hovedbøjning og ser
efter ham. Han sætter sig paa Banken, hilser indladende,
og de kommer i Snak sammen. Hun er meget elskværdig
og har som sagt en rød Skikkelse. Felix bliver atter
fordøjet og rykter nærmere til hende. den Dame ser

paa sit Uhr og erklærer, at det er paa Tids, at han maa hjem. Istant tager Felix sin Hat af og spørger, om han maa ledsage hende. Damen svarer:

Felix: De maa saa gerne følge mig. Men jeg er forsvunden paa Grund af Polagra lidt saarligt til Bens. Maaske De vil tage min Nullestol heromme og Hushene.

35.

Naar Hushene. varhillede. Felix, der er meget lang i Ansigt, hentes Nullestolen frem og lader sin Arrigskab gaa ind over den.

36

Lammen som 33. Felix kører Chivagen frem for Damen, som vil haars noget haardhantlet Hjelp tager Plads i den. Hun har den ene Fot omviklet med Tapper. Derpaa kører de afsted.

37.

Villeryj. Felix kommer kørende med Damen. Han er træt og udsat og tører Sveten af Pante. Paa det andet Fortov kommer et Nybit gaaende. Felix kaster ham over, inden at Damen bemærker det.

38.

Nullestolen i varhillede. Bemærket af Damen traler Nybiten hen til Felix, som, stadig kørende, vil Tegen og Hushene giver ham Ordre til at køre afsted med Damen. Felix ligger i fuld Firspring den modsatte Vej.

nit af Billedet.

39.

Samme som 37. Nyblinde kører grise
hende Dancen i Billedstolen - frem mod Forgrunden af Billedet,
mens Felix galopperer den modsatte Vej.

40.

Guden Plads. Felix kommer træt og
forpustet gaaende og søger sammen paa en Bank. Ved
fra et Institut kommer en Flok store Skolepiger Arve i
Arve. Da de er i Nærheden af Felix, kisser de ham
med ham. men Felix, der har tabt Troen paa Kvinderne,
ryster sørgmodigt paa Hovedet. Og da de i pludselig Kaaldet
tager kvindene ved Hænderne og danser i Ring om ham
og Banken, flygter han skrytsomt.

41.

Vej. Udseendet er faldet stanset
Nyblinde Billedstolen og trækker frem foran Dancen for at
hjælpe hende ud. Hun bliver meget bestyrtet ved at se Felix
forvandelt til Nyblinde - og rasende, da han kræver sin Be-
taling.

42.

Konditori. Lokaler er tomt for Fester.
Konditoren beklager sig til den gamle Ekspeditrice bag Disken
over, at der ingen Kvinder kommer. Man gaar til Vinduet og
ser sørgmodigt ud - og tilbage igen og siger:

Tekst: Hvorfor skal jeg dog faa Folk til at kibe mine
Kager?

43.

Samme som 42. Men da faar han pludselig en Dte. Man sætter sig ved et Bord og skriver nogle Brev og rakker dem til Expeditoren, som læser:

Tekst: Mit mig Kl. 3 i Thomsons Konditori.

44.

Dishes i Kvibilledet. Expeditoren er lidt betænkelig ved Forslaget. Men Konditoren overtaler hende. Nu prøver vi Lste. Reklamefif, siger han. - maaske er det genialet. Du gaar dem en Tur, forstaar du, og naar du op: naar Gjenfortjendelse med en Herre, tager du en af Brevene. Og hvis Lste middel virker, skal du faa Gjenfortjendelse. - Expeditoren indvilger, tager sit Overtøj paa, pletter Brevene i sin Taske og gaar.

45.

Fade. Felix møder hende og bliver ofte: tilkkelig skuffet i hende. Men kokosterer med hende, og da hunden er forbi hende, læser hunden en af Brevene færdigt til fortiden. Felix kaster sig over den og læser henrykt:

Tekst: Samme som i 43.

46.

Anden Fade. Expeditoren kommer gaa: ende, skarpt forlyst af Felix, som naar op paa Stuen af

hende. Man tager sin Hat af og vil indlede en Konversation.
Man ser fløjtigt, men hører paa ham og lader en af Søsterne
falde. Felix tager Ten op og lader og bliver noget forvundet
over at se Opfordringerne til at møde hende gentages. Man bliver
efter hende.

47.

En tredje Scene. Man indleder sig i
høftigt Koketteri med en forbigaaende Herr. Da han er
bort hender og vender sig om, lader hende en af Søsterne falde.
Man bøjer sig og vil tage Ten op, men Felix, som stadig er
i Natens paa hende, smætter Ten for hende af ham og bliver
vildt, mens Herr'en skulder ind. Theopetrice opdager ikke
noget.

48.

Torv. Felix forfølger stadig Theopetrice
den. Nu har han et helt lille Minket Søster i Maanden,
men han er ogsaa varm og træt. I Farten attrapperer han
en Dybræng og opfordrer ham til at hjælpe sig, istad han
stikker ham en Tokrone i Maanden. Felix tager ham i
Farten i Kraven, og Dybrængen, der er ganske uforstående,
lader sig halvt modstræbende slæbe med.

49.

Scene. En Herr fanges af hendes Ko:
ketteri og vender sig interessert efter hende. Da hende lader en
af Søsterne falde, bøjer han sig efter Ten. Felix, der holdes

sig i nogle Skridts Afstand, pnter Bydningen paa Herren.
Hvad denne bjer sig efter Sælden, pnter Bydningen til ham,
saa han sætter sig paa Mælen. Bydningen tager Sælden og
løber efter Felix.

50.

Konditoriet. Ekspeditricen staar bag
Disken. Konditoren vandrer sønderkhaist op og ned i det tomme
Lokale og skutter hende ind.

Tekst: Der forstaar altsaa selv ikke at bruge Offener. Her
kommer jo ikke en Pjal. De maa hellere forlade Pladsen
med det samme.

51

Jak knter Konditoriet. Felix an:
kommer og ser Nielses Farske nøje efter og kigger gennem
Vinduerne. Han har Sælden i Mælen.

52

Samme som 50. Ekspeditricen tager
gratulerer sig Overstøf paa og gaar.

53

Samme som 51. Hvad Felix vil til at
gaa ind af Konditoriets Dør, støder han sammen med Ekspedi:
tricen, som gaar ud. Han bliver glad overrasket over at se hende
og viser hende alle Sælden, som han har opsnapet. Da hun
grater, spørger han hende, hvad der er i Vejen. Trøstende tager
han hende under Armen og gaar med hende hen ad Fortovet. Niels

førklarer, hvad Lev er sket, hvortil han svarer:

Tehr: nietst Pladsen? Det skal De ikke være ked af. Jeg
engagerer Dem til at passe min Kanariøfugt.

54.

Park. Narbillets. Felix og Ekspeditricen
paa en Bank. Min Læder sig trøste.

Slut